

Remete csengetyűje. Egy-egy vidéki színpad ezzel a (bécsi operai színlapról: »Das Glöcklein des Eremiten« németből fordított címmel adja a »Les dragons de Villars« című francia vígoperát. Zenéjét Maillart írta. Budapesten először a Népszínház adta elő, 1881. máj. 14-én »A dragonyosok« c. a., ebben tűnt fel Hegyi Aranka; a M. Kir. Opera utóbb átvette a Népszínházról s 1889. márc. 21-én az eredetiből szolgálilag fordított »Villars dragonyosai« címmel adta elő.

Remete Géza, színész, sz. 1878. aug. 21-én, Tatán, ahol gimnáziumot is végzett. Színésziskolai tanulmányai után kisebb-nagyobb vidéki társulatoknál működött (1896. okt. 6-tól), azután Győrben, Pécsen, Nagyváradon szerepelt, majd Debrecenbe szerződött és addig minden válfajú szerepet játszott. Hosszú idő óta az Országos Színészegyesület egyik agilis és népszerű tanácsosa, ki életrevaló, szociális törekvéseivel friss lendületet adott a vidéki színészet intézésének, úgyannya, hogy egyike lett a legnépszerűbb tanácsosoknak és mint ilyen a közbizalom csakhamar az alelnöki székbe ültette. A debreceni Csokonai Színház főrendezője volt éveken keresztül. 1930 őszre színigazgatói engedélyt nyert. Ugyanez évben lemondott a színigazgatásról és nyugdíjba vonult. Irodalommal régebben foglalkozik, s legtöbbször színészeti cikkeket közölt a vidéki lapokban. »Álomország« című 3 felvonásos operettje, melynek zenéjét Krammer Ödön nagyváradi zeneszerző írta, 1925-ben került színre Sopronban, utána Szombathelyen, majd a debreceni színpadon egyhuzamban 11-szer adták elő. Kéziratban: »A vén színész«, színmű 3 felv. Főbb szerepei: Lucifer, Lear király, Ördög, Biberach, Biboros, Danilo (Vig özvegy), Csodadoktor (Hoffmann meséi), Képzelt beteg, Tartuffe, Tokeramó stb. — Neje: Nagy Erzsébet, színésznő. (L. o.)

Rémy Lajos, hőszenor, Hofer Lajosnak, a hg. Esterházy uradalom tisztviselőjének fia volt. Barátainak biztatására kiképezte hangját s nevét is megmagyárosította. 1851. július 14-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, az »Er-

nani« címszerepében, miről a »Pesti Napló« így írt: »Biztossággal futja be a scala felsőbb lépcsőit is anélkül, hogy erőlködés látszanék rajta. S midőn egyrészt ily kedvező hangtehetséggel bír, másrészt külseje, derék férfias termete is megfelel a színpad igényeinek.« Ezután az intézet tagja lett. 1852. jún. havában megvált a Nemzeti Színházról. 1854. júl. 18-án a »Zampa«-ban itt újra vendég volt; közben német, olasz és francia színpadokon működött. 1864. nov. 5-én ismét eljött hozzánk, ezúttal az »Ördög Róbert« címszerepét énekelte. Innen Bécsbe hívták, ahol betegségétől gyötörtetve, 1887. jún. havában öngyilkos lett.

Renaissance (röneszszansz) Színház. Budapesten, a Nagymező ucca 22—24. sz. Télikert nevű orfeum helyisége 1920-ban a Radius magyar filmgyár tulajdonába ment át, ahol először 1920. dec. 10-én adtak filmeket Barna Károly igazgatása alatt; mint színházi vállalkozás 1921. ápr. 15-én indult meg, Harsányi Zsolt igazgatósága és Góth Sándor főrendezőisége alatt. Bemutatoul színre került: a »Pesti asszony« c. Liptai Imre-operett. Tagok: Dezséri Gyula, Csillag T. m. v., G. Kertész Ella, Góth Sándor, Ungváry Kálmán, Jákó Amália, Benedek Margit, dr. Torday Ottó, László Annie, Király Olga, Szenes Ernő, Erdős Alice, Vass Irma, Csatai Janka, V. Berzsenyi Margit, Kabók Győző. Nemsokára újra Barna Károly az igazgató, őt követte 1922. dec. 11-től dr. Bárdos Artur. Ez időben a színházi előadás mellett két mozielőadást is tartottak a Renaissance Színházban, de Bárdos alatt csak színielőadások voltak. 1926. febr. 1-én a színház konzorciális alapon működött és miután az anyagi helyzet egyre súlyosabb lett, ez év ápr. 12-én az intézet bezárta kapuit. (Utána újra filmszínház lett belőle, Radius c. alatt.)

Rendelkezőpróba. Így hívják színészyelven az olvasópróba (L. o.) után következő próbát, amelyet az új darabból szoktak a színházaknál megtartani. Lényege az, hogy e próbán a rendező az egész darabot beosztja, a színészeket felvilágosítja szerepeik szelleméről, megállapítja